

ÇAĞDAŞ DÜNYA KLASİKLERİ

HALİL CİBRAN

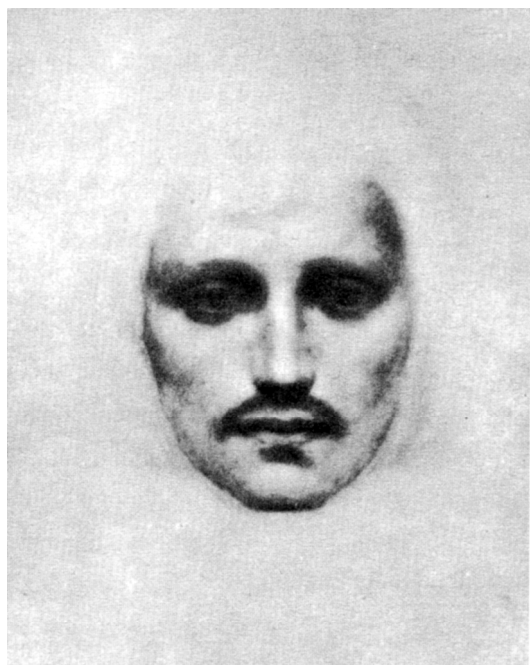

1. BASIM

Emis

Remzi Kitabevi

Halil Cibran

Ermiş

Türkçesi
Kenan Sarialiođlu

Remzi Kitabevi

ERMİŞ / Halil Cibran
Özgün adı: *The Prophet*

© Türkçesi Remzi Kitabevi, 2015

Her hakkı saklıdır.
Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Yayına hazırlayan: Erol Erduran
Kapak tasarımı: Ömer Erduran

ISBN 978-975-14-1643-8

BİRİNCİ BASIM: Ocak 2015

Kitabın basımı 3000 adet yapılmıŐtır.

Remzi Kitabevi A.Ő., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul

Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090

www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Remzi Kitabevi A.Ő. basım tesisleri

100. Yıl Matbaacılar Sitesi, 196, Bağcılar-İstanbul

Sertifika no: 10648

İçindekiler

<i>Gemiyi Beklerken</i>	7
<i>Aşk Üstüne</i>	14
<i>Evlilik Üstüne</i>	18
<i>Çocuklar Üstüne</i>	21
<i>Vermek Üstüne</i>	24
<i>Yemek ve İçmek Üstüne</i>	28
<i>Çalışmak Üstüne</i>	30
<i>Sevinç ve Hüzün Üstüne</i>	33
<i>Evler Üstüne</i>	35
<i>Giysiler Üstüne</i>	38
<i>Alım-Satım Üstüne</i>	39
<i>Suç ve Ceza Üstüne</i>	41
<i>Yasalar Üstüne</i>	46
<i>Özgürlük Üstüne</i>	49
<i>Akıl ve Tutku Üstüne</i>	52
<i>Acı Üstüne</i>	54
<i>Kendini Bilmek Üstüne</i>	57
<i>Öğretmek Üstüne</i>	59
<i>Dostluk Üstüne</i>	60
<i>Konuşmak Üstüne</i>	62
<i>Zaman Üstüne</i>	64

<i>İyi ve Kötü Üstüne .....</i>	66
<i>Dua Üstüne.....</i>	69
<i>Haz Üstüne .....</i>	72
<i>Güzellik Üstüne.....</i>	75
<i>Din Üstüne.....</i>	78
<i>Ölüm Üstüne.....</i>	80
<i>Veda .....</i>	83

Gemiyi Beklerken

Kendi çağının şafağı, seçilmiş ve sevgilisi El Mustafa, Orphalese kentinde on iki yıldır kendisini doğduğu adaya götüreceği gemisini bekliyordu.

Derken, on ikinci yılda, hasat ayı Eylül'ün yedinci günü, kent surlarının dışındaki bir tepeye tırmanıp denize baktı; sis bulutları içinde gemisinin yaklaşmakta olduğunu gördü.

İşte o zaman yüreğinin kapıları ardına kadar açıldı ve sevinci engin denizlere doğru uçtu. Sonra, gözlerini kapayıp ruhunun sessizliğinde duaya başladı.

Ne var ki tepeden inerken içini bir hüznün sardı ve kalbinden bir düşünce geçti:

Nasıl terk edeceğim bu kenti, huzur içinde ve acı duymadan? Hayır, ruhum sızlamadan ayrılmayacağım buradan.

Uzundu surları içinde geçirdiğim acılı günler, uzundu yalnızlık geceleri. Peki, kim ayrılabilir acısından ve yalnızlığından, içinde bir pişmanlık duymadan?

Çoktur bütün bu sokaklara saçtığım ruhumun parçaları, çoktur özlemimin şu tepelerde çırlıçıplak

gezinen çocukları; nasıl bırakayım onları bir sorumluluk duymadan, yüreğim yanmadan?

Bu çıkarıp atacağım bir giysi değil, kendi ellerimle paraladığım bir ten.

Hayır, benim ardımda bıraktığım, uçup giden bir düşünce de değil, açlıktan ve susuzluktan olgunlaşmış bir yürek.

Ancak, oyalanamam daha fazla.

Her şeyi kendisine çağıran deniz çağırıyor beni de, gitmeliyim.

Kalırsam, saatler gecede yanıp tükenirken, donup billurlaşacağım, bir kalıba tıklılıp kalacağım.

Ah! Buradaki her şeyi yanıma alabilseydim keşke. Ama nasıl alayım?

Ses onu kanatlandıran dili ve dudakları taşıyamaz. O tek başına boşluğa haykırmalıdır.

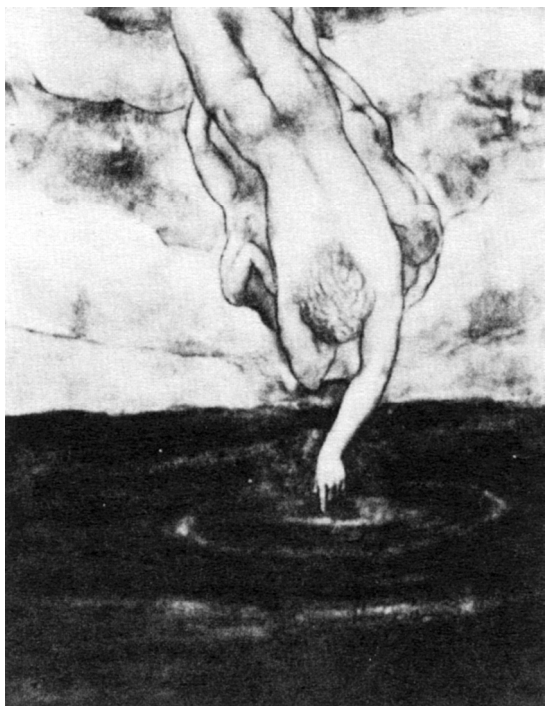
Yuvasından kurtulan bir kartalın güneşin önünde yalnız uçması gibi.

Ve El Mustafa tepenin eteğine vardığında, yenden denize doğru baktı ve limana yaklaşan gemisini gördü. Pruvadakiler memleketinin çocuklarıydı.

Ruhunun sevgiyle eridiğini hissetti ve şöyle dedi:

Ey kadim anamın oğulları, ey dalgaların süvarileri,

Kaç kez yelken açtınız düşlerimde! Ve şimdi ben uyanırken geliyorsunuz, benim en derin düşüm olan bu uyanma vaktinde.

Hazırım gitmeye, arzum fora etmiş yelkenlerini,
rüzgâr beklemekte.

Bu durgun havada içime çekeceğim son bir so-
luktur bu, son bir kez dönüp bakacağım arkama
sevgiyle,

Ve sonra, sizden biri, gemiciler arasında bir ge-
mici olacağım.

Ve sen, engin deniz, benim uykusuz anam,
Irmaklar ve nehirler için, tek sensin huzur ve öz-
gürlük,

Son bir kez daha kıvrılacak bu ırmak ve son bir
çağılıta daha çağlayacak bu çayırdı,

Sana gelmeden önce, sonsuz bir okyanusta son-
suz bir damla olarak.

El Mustafa yürürken, uzaktan erkeklerin ve kadınla-
rının bağlarını, bahçelerini bırakarak, hızla kent kapı-
larına doğru geldiklerini gördü.

İnsanlar onun adıyla seslenerek, tarladan tarlaya
bağırıp gemisinin geldiği haberini birbirlerine ulaş-
tırıyorlardı.

İşte o zaman, şöyle düşündü:

Ayrılık günü, aynı zamanda bir toplanma günü
mü olacak?

Akşamımın, gerçekte, benim şafağım olduğu mu
söylenecek?

Sabanımı karığından çekip bırakana ya da üzüm
cenderesinin çarkını durdurana ne vereceğim ben?

Meyvelerini devşirip onlara verebileceğim yüklü
bir ağaç mı olacak yüreğim?

Arzularım taşıp köpürecek mi pınar gibi, kadehlerini dolmak için?

Ben bir harp mıyım sonsuz olanın dokunduğu, ya da bir ney mi onun soluğuyla canlanan?

Sessizlikleri arayan ben, sessizliklerde güvenle sunabileceğim hangi hazineyi keşfettim?

Bu gün benim hasat günümse eğer, hangi tarlalara ve hangi unutulmuş mevsimlerde, bir tohum ekmişim?

Fenerimi yukarı kaldırma fırsatı bana verilmişse gerçekten, içinde yanan benim alevim olmayacak.

Boş ve karanlık olacak benim fenerim,

Ve gecenin bekçisi yağ doldurup ateşleyecek onu.

Söze döktükleri bunlardı işte. Ama yüreğindeki çok şey söylenmeden kaldı. Çünkü daha derindeki gizini kendisi de dile getiremezdi.

Ve kente girdiğinde, herkes onu karşılamaya geldi ve hep bir ağızdan ona sesleniyorlardı.

Kentin yaşlıları öne çıkıp şöyle dediler:

Bizi bu kadar erken bırakıp gitme.

Öğle güneşi oldun sen alacakaranlığımızda, senin gençliğin göreceğimiz düşleri bağışladı bize.

Sen aramızda ne bir yabancı, ne de bir konuksun, sen bizim oğlumuz ve sevgilimizsin.

Gözlerimiz şimdiden yüzüne hasret kalsın.

Rahipler ve rahibeler de ona seslendi:

Denizin dalgaları bizi şimdi ayırmasın, aramızda geçirdiğin yıllar bir anıya dönüşmesin.

Aramızda bir can gibi yaşıyordun ve gölgen bir ışıktı yüzümüze düşen.

Biz seni çok sevdik, ama suskundu ve bir tül ar-
dında saklıydı sevgimiz.

Oysa şimdi yüksek sesle yalvarıyor sana ve örtü-
sünü açıyor önünde.

Ve hep böyle olmuştur ezelden beri, ayrılık vakti
gelip çatıncaya kadar, sevgi kendi derinliklerini bil-
mez.

Başkaları da gelip yalvardılar ona. Ama o hiç cevap
vermedi. Sadece başını eğdi; yanındakiler gözyaşla-
rının göğsüne aktığını gördüler.

El Mustafa, kalabalıkla birlikte, tapınağın önün-
deki meydana doğru yöneldi.

Ve tapınaktan bir kadın çıktı, adı El Mitra'ydı.
Biliciydi bu kadın.

El Mustafa derin bir muhabbetle baktı ona.
Çünkü ilk o peşine düşmüş ve ilk o inanmıştı kendi-
sine, kente gelişi henüz bir gün olmuşken üstelik.

Kadın onu şöyle selamladı:

Ey Tanrı'nın Elçisi, ey Mutlak olanın ardına dü-
şen, ne zamandır ufukları gözlersin, yolunu bekler-
sin geminin.

Ve gemin geldi işte, gitmelisin.

Anılarının toprağına, daha büyük arzularının
yurduna duyduğun özlem derin; ne sevgimiz bağ-
layacak seni, ne de sana olan ihtiyacımız tutabile-
cek.

Ama, bizi terk etmeye hazırlanırken, bizimle konuşmanı ve bize hakikatinden vermeni diliyoruz senden.

Ve biz de onu, zamanı gelince, çocuklarımıza aktaralım, onlar da çocuklarına ve böylece sürsün ve hiç yok olmasın bu hakikat.

Yalnızlığının içinde günlerimizi izledin ve uykusuzluğunun içinde uykumuzun ağlayışlarını ve gülüşlerini dinledin.

Bu yüzden, şimdi, bizi bize anlat ve doğumdan ölüme ne varsa sana gösterilen, öğret bize.

Ve o cevap verdi:

Ey Orphalese halkı, neden söz edebilirim size, şu anda bile ruhlarınızda kıpırdayıp duran şeyden başka?

Aşk Üstüne

O zaman, dedi El Mitra, Bize Aşk'tan söz et.

Ve o başını kaldırdı ve çevresindekilere baktı; bir sessizlik çökmüştü üzerlerine. Ve gür bir sesle dedi ki:

Aşk sizi çağırdığı zaman, izleyin onu,
Yolu çetin ve sarp olsa da.

Ve kanatlarıyla sizi sardığında, kendinizi ona teslim edin,

Tüylerinin içine gizlenmiş keskin kılıç sizi yaralayabilecek olsa da.

Ve aşk sizinle konuştuğunda, inanın ona,

Sesi, kuzey rüzgârının bahçeleri darmadağın ettiği gibi, düşlerinizi dağıtsa da.

Aşk sizi taçlandırırken, çarmıha da gerebilir. Hem büyütür, hem budar sizi.

Yükselip tepenize, güneşte titreyen en körpe dallarınızı okşadığı gibi,

Alçalıp köklerinize, toprağa sık sıkı tutunan bağlarınızı sarsabilir de.

Ve buğday demeti gibi bağrında birleştirir sizi.

Kabuklarınızdan soyup çıplak bırakır.

Apak edinceye kadar öğütür.

Kolay biçim alacak kadar yoğurur;

Ve sonra koyar sizi kutsal ateşine, Tanrı'nın kutsal şöleninde okunmuş ekmeğe oluncaya kadar.

Aşk bütün bunları, siz yüreğinizin sırlarına eresiniz ve bu bilgiyle Hayat'ın yüreğinin bir parçası olabilirsiniz diye yapacaktır.

Ama eğer siz, korkuya kapılıp, sadece aşkın güvencesini ve hazzını isterseniz,

Çıplaklığınızı örtüp aşkın harmanını terk edin daha iyi,

Güleceğiniz, ama doyasıya gülemeyeceğiniz ve ağlayacağınız, ama tüm gözyaşlarınızı dökemeyeceğiniz mevsimleri olmayan bir dünyaya dönün.

Aşk kendinden başka bir şey vermez ve kendinden başkasından da almaz.

Aşk ne sahip olur, ne de sahip olunur;

Çünkü aşk yeter aşka.

Sevdiğiniz zaman: "Tanrı yüreğimde" demeyin, "Ben Tanrı'nın yüreğindeyim" deyin.

Ve aşka yol çizebileceğinizi düşünmeyin, çünkü aşktır size yol gösterecek olan, sizi kendine layık bulursa eğer.

Aşkın bir arzusu yoktur kendini gerçekleştirmekten başka.

Ama seviyorsanız ve vazgeçemiyorsanız arzuların, şöyle olsun arzularınız:

Su olup akmak, şarkısını geceye söyleyen bir dere gibi.

Tanımak salt şefkatin acısını.

Bizzat kendi aşk anlayışınızla yaralanıp,

Kanamak bilerek ve isteyerek.

Yeni bir aşk gününden dolayı Tanrı'ya şükrederek uyanmak kanatlanmış bir yürekle, bir şafak vakti;

Aşkın coşkusu üzerine düşünerek dinlenmek öğleyin;

Akşam vakti şükranla eve dönmek;

Ve sonra yüreğinizde sevgilerinize bir dua ve dudaklarınızda bir ilahiyle dalmak uykuya.

Görünür olanın ardında gizlenen hakikat...

İlk olarak 1920'de yayınlanan *Ermiş*, günlük hayatın merkezindeki aşk, evlilik, dostluk, güzellik ve tutku gibi pek çok konuyu ele alır. Cibran, bu ilham verici yapıtında Doğu gizemciliği ile dinsel inancı ve felsefeyi harmanlayarak, sevgi yoluyla kutsal olana ulaşma mesajını verir.

1960'ların temel kitaplarından biri sayılan ve milyonlarca okura ulaşan *Ermiş*, günümüzde de en çok okunan kitaplardan biri olma özelliğini sürdürüyor.

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1643-8

9 789751 416438